

τελικός

τελικός, -ή, -ό, επίθ. [*<αρχ. τελικός>*], τελικός. **1.** που είναι οριστικός, τελειωτικός: «απ' τη στιγμή που έδωσα την τελική μου απάντηση πάνω στο θέμα, δε θέλω να κάνω άλλη κουβέντα». **2.** το αρσ. ως ουσ. **ο τελικός** (για αθλητικά παιχνίδια) ο τελευταίος αγώνας ανάμεσα σε δυο ομάδες, από την έκβαση του οποίου αναδεικνύεται ο πρωταθλητής ή ο κυπελλούχος μιας αγωνιστικής περιόδου: «την Κυριακή οι τάδε ομάδες θα παίξουν στον τελικό για το κύπελλο Ελλάδος». **3.** το θηλ. ως ουσ. **η τελική** (ενν. ταχύτητα) η μεγαλύτερη δυνατή ταχύτητα που μπορεί να αναπτύξει ένα τροχοφόρο, ιδίως αυτοκίνητο ή μοτοσυκλέτα: «το τάδε αυτοκίνητο έχει τελική 220 χιλιόμετρα». Επίρρ. **τελικά**, στο τέλος, στα τελευταία, στην ουσία: «θέλω να μου πεις τελικά ποιο είναι το ποσόν που σου χρωστάω». (Λαϊκό τραγούδι: *μας υποχρέωσες, μας υποχρέωσες, μα δε μας είπες τελικά πόσο μας χρέωσες*). (Ακολουθούν 11 φρ.)·

- διπλώνομαι σαν σίγμα τελικό ή διπλώνομαι σαν τελικό σίγμα ή διπλώνω σαν σίγμα τελικό ή διπλώνω σαν τελικό σίγμα, βλ. λ. [σίγμα](#)·

- έγινε σαν σίγμα τελικό ή έγινε σαν τελικό σίγμα, βλ. λ. [σίγμα](#)·

- είμαι στο τελικό στάδιο, βλ. λ. στάδιο·

- μέχρι τελικής πτώσεως, βλ. λ. πτώση·

- παίζω στα τελικά, βλ. φρ. παίζω στον τελικό·

- παίζω στον τελικό, (για ποδόσφαιρο ή μπάσκετ) νικώντας σε μια σειρά από παιχνίδια, παίζω με τον αντίπαλό μου, που και αυτός νίκησε σε μια σειρά από παιχνίδια, και ο νικητής από την μεταξύ μας αναμέτρηση ανακηρύσσεται πρωταθλητής ή κυπελλούχος της αθλητικής χρονιάς: «η ομάδα μου νίκησε όλους τους αντιπάλους της και την Κυριακή παίζει στον τελικό»·

- σε τελική ανάλυση, βλ. λ. ανάλυση·

- τελική ευθεία, βλ. λ. ευθεία·

- τελική τιμή, βλ. λ. τιμή·

- φτάνω στα τελικά, βλ. φρ. παίζω στα τελικά·

- φτάνω στον τελικό, βλ. φρ. παίζω στον τελικό·